Canon de rugăciune către Sfânta muceniţă Cecilia
(s.v. 22 noiembrie / s.n. 5 decembrie)

Sfânta muceniţă Cecilia (s.v. 22 noiembrie / s.n. 5 decembrie):

https://www.academia.edu/44670982/Sf%C3%A2nta_muceni%C5%A3%C4%83_Cecilia_22_noiembrie_

https://archive.org/details/sfanta-mucenita-cecilia-22-noiembrie

https://www.slideshare.net/steaemy1/sfnta-muceni-cecilia-22-noiembrie

***

Materiale despre Sfânta muceniţă Cecilia:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-Cecilia-(22-nov)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Cecilia

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Cecilia

&&&

Troparul Sfintei muceniţe Cecilia: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Cecilia, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc și pe Tine căutându-Te mă chinuiesc și împreună mă răstignesc și împreună mă îngrop cu Botezul Tău și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine și mor pentru tine, ca să viez pentru Tine ci, ca o jertfă fără de prihană, primește-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție pentru rugăciunile ei, ca un Milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Cântarea 1

Irmos: Hristos Se naşte, slăviţi-L...

Stih: ***Sfântă muceniţă Cecilia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Locaş prea sfânt al lui Hristos, sălăşluire cu chip de lumină a lui Hristos, Templu prea curat al lui Hristos, mărită şi cinstită muceniţă Cecilia, cu rugăciunile tale luminează-ne pe noi cei ce te lăudăm pe tine.

Stih: ***Sfântă muceniţă Cecilia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dorind de frumuseţea lui Hristos, întărindu-te de dragostea lui Hristos, supunându-te poruncilor lui Hristos, ai devenit moartă pentru lume şi pentru toţi cei din lume, muceniţă cinstită şi te-ai învrednicit de viaţa cea veşnică.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Purtând suflet neîntinat şi trup curat şi neprihănit, te-ai făcut mireasă lui Hristos Dumnezeu, care te păzeşte curată şi fără prihană, muceniţă, în veci, în Cămara Mirelui cea înţelegătoare, de Dumnezeu fericită.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Roagă-te, Fecioară fără prihană, Domnului şi Stăpânului tău neîncetat, să ne mântuim noi robii tăi de stăpânirea patimilor, pe care L-ai Întrupat, prea curată, din sângiurile tale şi S-a împărtăşit cu noi.

Catavasie: Hristos Se naşte, slăviţi-L, Hristos din ceruri, întâmpinaţi-L, Hristos pe pământ, înălţaţi-vă. Cântaţi Domnului tot pământul şi cu veselie lăudaţi-L, popoare, că S-a prea slăvit.

Cântarea a 3-a

Irmos: Fiului, Celui Născut...

Stih: ***Sfântă muceniţă Cecilia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Căutând pe Hristos Dumnezeu, care S-a Întrupat din Fecioară în chip de negrăit, cu cuget curat strigai către Dânsul: după Tine am alergat, Stăpâne şi de dragostea Ta mi-am legat sufletul meu.

Stih: ***Sfântă muceniţă Cecilia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Având Cămară cerească şi zestre stătătoare, ai nesocotit pe cea de pe pământ şi pieritoare, ca vremelnică, curată muceniţă Cecilia, pentru Hristos păzindu-ţi fecioria neîntinată şi nemicşorată.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu dragostea cea nematerialnică, ai veştejit dragostea cea materialnică şi pe logodnicul tău, cu cuvinte de viaţă şi prea înţelepte, l-ai înduplecat să păzească fecioria împreună cu tine, cu care dimpreună te-ai adunat cu cetele îngerilor, muceniţă vrednică de laudă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ceea ce ca un pământ nelucrat şi ca o vie foarte roditoare, Preacurată, luând în pântece şi născând Strugurele Cel fără de stricăciune, pe Hristos, din care curge vinul cunoştinţei de Dumnezeu, roagă-L pe Dânsul ca pe un Dumnezeu să ne mântuiască pe noi.

Irmosul: Fiului, Celui Născut fără stricăciune din Tatăl mai înainte de veci şi mai pe urmă din Fecioară Întrupat mai presus de fire lui Hristos Dumnezeu să-I strigăm: Cel ce ai înălţat fruntea noastră, Sfânt eşti Doamne.

Cântarea a 4-a

Irmos: Toiag din rădăcina lui Iesei...

Stih: ***Sfântă muceniţă Cecilia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înger luminos stând lângă tine şi dându-ţi-se ţie păzitor, te-a luminat cu Lumină dumnezeiască, izbăvindu-te de tot potrivnicul şi păzindu-te nestricată, curată, plăcută lui Hristos cu credinţă şi cu harul, mărită Cecilia.

Stih: ***Sfântă muceniţă Cecilia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Plecându-se sfintelor tale învăţături, o, muceniţă Cecilia, Valerian cel cu gând viteaz a părăsit întunericul cel foarte adânc, venind cu bucurie către Botezul cel făcut de Dumnezeu şi luminându-i-se sufletul, a strălucit cu lumina muceniciei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cămara cea de mire ai schimbat-o cu cămara de mire cea curată, pe cea pământească cu cea cerească, ceea ce eşti vrednică de laudă, întru care locuieşti cu bucurie, luminată cu frumuseţile fecioriei şi cu razele muceniciei, strălucită muceniţă Cecilia, mireasă a lui Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Toiag odrăslit fără de umezeală te-a închipuit Aaron pe tine, Fecioară, că ai înflorit pe Săditorul a toată lumea pe care roagă-L totdeauna să sădească frica Sa în minţile tuturor binecredincioşilor, Stăpână cu totul fără de prihană.

Catavasie: Toiag din rădăcina lui Iesei şi floare dintr-însul, Hristoase, din Fecioară ai odrăslit, Tu Cel Lăudat, din muntele cel cu umbra deasă. Venit-ai Întrupându-Te din cea neispitită de bărbat, Cel fără de trup şi Dumnezeu, Slavă Puterii Tale, Doamne!

Cântarea a 5-a

Irmos: Dumnezeu fiind păcii...

Stih: ***Sfântă muceniţă Cecilia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Căutând tu, Valerian baia cea dumnezeiască, ţi s-a arătat înger, luminându-ţi cugetul şi inima cu descoperire de cuvinte sfinţite şi învăţându-te să te uneşti cu cetele cele cereşti, nevoindu-te pe pământ.

Stih: ***Sfântă muceniţă Cecilia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Trimisu-v-a vouă Hristos cununi văzute de trandafir dulce mirositor, căci v-aţi păzit cu fecioria şi trupul şi gândul şi aţi fost legaţi împreună întru Dumne-zeiescul Duh, că a lui Hristos bună mireasmă sunteţi, prin credinţă cu adevărat, prea lăudaţilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Părăsind rătăcirea cea urâtă Tiburtie, ai primit miros de dumnezeiască cunoştinţă şi cu osârdie ai mers pe calea care duce către viaţa cea adevărată, crezând cu tot sufletul în Sfânta Treime şi luptând pentru Ea cu toată râvna.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Arătatu-te-ai, Fecioară curată, mai Aleasă decât sfinţii îngeri, că ai născut pe Îngerul Sfatului Celui Mare, pe Dumnezeu Emmanuel, care a făcut pe oameni cereşti, cu pogorârea Sa, Fecioară, pentru milostivirea Sa cea nespusă.

Catavasie: Dumnezeul păcii fiind şi Tată al îndurărilor, pe Îngerul Sfatului Tău celui Mare dăruindu-ni-L, Pace L-ai trimis nouă. Deci, povăţuiţi fiind la lumina cunoştinţei de Dumnezeu, de noapte mânecând, Te slăvim, Iubitorule de oa-meni.

Cântarea a 6-a

Irmos: Din pântece pe Iona...

Stih: ***Sfântă muceniţă Cecilia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ridicând cu osârdie mâinile către Dumnezeu, au surpat capiştile cele idoleşti şi le-au sfărâmat şi îngâmfările demonilor le-au aruncat în adâncul pierzării mucenicii cei foarte tari pentru aceea au luat cununile de biruinţă cuvenite şi strălucite.

Stih: ***Sfântă muceniţă Cecilia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Miei cugetători fiind, sfinţilor, nu v-aţi îngrozit de pornirile fiarelor, nu aţi dat cinste nesocotită demonilor, nu aţi adus jertfă de piericiune ci, mai vârtos pe voi înşivă v-aţi adus jertfe curate lui Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dorirea de Dumnezeu şi dragostea de la inimă şi dumnezeiasca iubire te-a aprins pe tine cu totul şi te-a făcut înger cu trup, mărite, că ai plecat cu grăbire grumajii la sabie şi pământul l-ai sfinţit cu sângiurile şi văzduhul cu sufletul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Până la tine se ridica moartea, Fecioară, că ai purtat în pântece pe Hristos Viaţa; pe Cel ce dăruieşte celor ce cred cu curăţie în El, Veselia cea nemuritoare şi dumnezeiască pe Acela roagă-L, Preasfântă Fecioară, să izbăvească pe robii tăi de primejdii.

Irmosul: Din pântece pe Iona ca pe un prunc l-a lepădat fiara mării, precum l-a primit şi în Fecioară sălăşluindu-Se Cuvântul şi Trup luând, a ieşit, păzind-o nestricată; că Cel ce nu a pătimit stricăciune, pe ceea ce L-a născut, a păzit-o nevătămată.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hris-toase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Pe Sfânta Cecilia, care s-a făcut mireasă lui Hristos de bună voie şi şi-a împo-dobit inima cu virtuţi, cu sfântă cuviinţă să o lăudăm mulţimea credincioşilor. Că ea a ruşinat semeţia lui Almachie, strălucind ca soarele în mijlocul celor ce o căutau şi după aceea s-a arătat celor de pe pământ dumnezeiesc sprijin, întărind credinţa.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii în dreapta credinţă...

Stih: ***Sfântă muceniţă Cecilia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cuptorul l-au prefăcut tinerii în rouă cu dreapta credinţă, iar tu, Sfântă Cecilia, răcorindu-te cu baia Botezului, nu te-ai ars în baia cea arzătoare, strigând: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfântă muceniţă Cecilia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tiburtie părăsind rătăcirea, cu învăţăturile tale cele nerătăcite, prea înţelepte, se îmbracă cu podoaba nestricăciunii cea dumnezeiască şi se numără împreună cu pătimitorii lui Hristos, strigând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh (a Preasfintei Treimi).

Mărturisind cu dreaptă credinţă, pătimitorilor, Raza cea în Trei Sori a Dumnezeirii, aţi risipit negura cea cu mulţi dumnezei, făcându-vă luminători şi lumi-nând cugetele credincioşilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Bucură-te, strigăm ţie, ceea ce ai născut Bucuria, Preacurată şi ne-ai izbăvit de blestem, cu mijlocirea ta, curată, ceea ce eşti neispitită de nuntă, pe noi pe toţi care cântăm: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Catavasie: Tinerii în dreaptă credinţă fiind crescuţi, păgâneasca poruncă nebăgând-o în seamă, de groaza focului nu s-au înspăimântat, ci, în mijlocul văpăii stând, au cântat: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Cuptorul cel răcorit...

Stih: ***Sfântă muceniţă Cecilia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu dumnezeieştile ploi ale minunilor tale speli necurăţia patimilor noastre, pe cei topiţi de arsura durerilor îi răcoreşti, cinstită muceniţă Cecilia, pururea pomenită, pe cei care strigă cu credinţă, cântând: să binecuvânteze toată făptura pe Domnul şi să-L prea înalţe întru toţi vecii.

Stih: ***Sfântă muceniţă Cecilia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu osârdie călduroasă ai intrat în văpaia cea vâlvâietoare, cugetătoare de vitejie şi nu te-a ars nicidecum, ci ai ieşit ca dintr-o baie de nestricăciune, Sfântă Cecilia, cântând lui Hristos Împăratul tuturor: să binecuvânteze toată făptura pe Domnul şi să-L prea înalţe întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

De răbdarea dumnezeiescului Valerian s-au înspăimântat mulţimile îngerilor, că fiind izbit de toiege din toate părţile, mulţime de chinuri a răbdat cu mare tărie, sfărâmând pe vrăjmaşi şi cântând prea ales: să binecuvânteze toată făptura pe Domnul şi să-L prea înalţe întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Năstrapă care porţi Mana Dumnezeirii te cunoaştem pe tine, Fecioară, chivot şi masă şi sfeşnic, scaun al lui Dumnezeu şi cămară şi pod care duci către Viaţa cea dumnezeiască pe cei ce cântă: să binecuvânteze toată făptura pe Domnul şi să-L prea înalţe întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Cuptorul cel răcorit a închipuit chipul minunii celei mai presus de fire, că nu a ars pe tinerii pe care i-a primit, precum nici Focul Dumnezeirii nu a ars pântecele Fecioarei în care a intrat pentru aceasta, cântând să strigăm: să binecuvânteze toată făptura pe Domnul şi să-L prea înalţe pe Dânsul întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Chipul naşterii tale...

Stih: ***Sfântă muceniţă Cecilia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Grădină închisă eşti, izvor pecetluit, frumuseţe păstrată, mireasă aleasă, locaş cu chip luminos, rai bine înflorit şi dumnezeiesc al Împăratului Puterilor, cuge-tătoare de Dumnezeu, Sfântă muceniţă Cecilia.

Stih: ***Sfântă muceniţă Cecilia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ajuns-aţi la limanul cel lin, povara dreptei credinţe aţi adăpostit-o şi cu Razele Dumnezeirii celei în Trei Luminători vă luminaţi, sfinţindu-vă după har, vitejilor pătimitori, pururea lăudaţi, de Dumnezeu fericiţi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Părinte şi Fiule şi Duhule, Treime Nedespărţită, dă dumnezeiască Luminare celor ce cu credinţă cer de la Tine iertare de păcate, prin rugăciunile înţelepţilor Tăi mucenici, ca după datorie neîncetat să Te slăvim.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Firea noastră cea lepădată, prin strălucirea naşterii tale a văzut lumină, Ceea ce eşti cu totul fără prihană şi a scăpat din noaptea necunoştinţei şi din tulburarea cea întunecoasă a patimilor pentru aceea, ca pe o pricină a mântuirii noastre, pe tine te cinstim.

Irmosul: Chipul naşterii tale celei curate l-a arătat rugul cel ce ardea nears şi acum te rugăm să stingi cuptorul ispitelor cel sălbătăcit asupra noastră, ca să te mărim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, neîncetat.

Catavasie: Taină străină văd şi prea slăvită, cer fiind peştera, scaun de Heruvimi Fecioara, ieslea sălăşluire, întru care s-a culcat cel Neîncăput, Hristos Dumnezeu, pe Care lăudându-L Îl mărim.

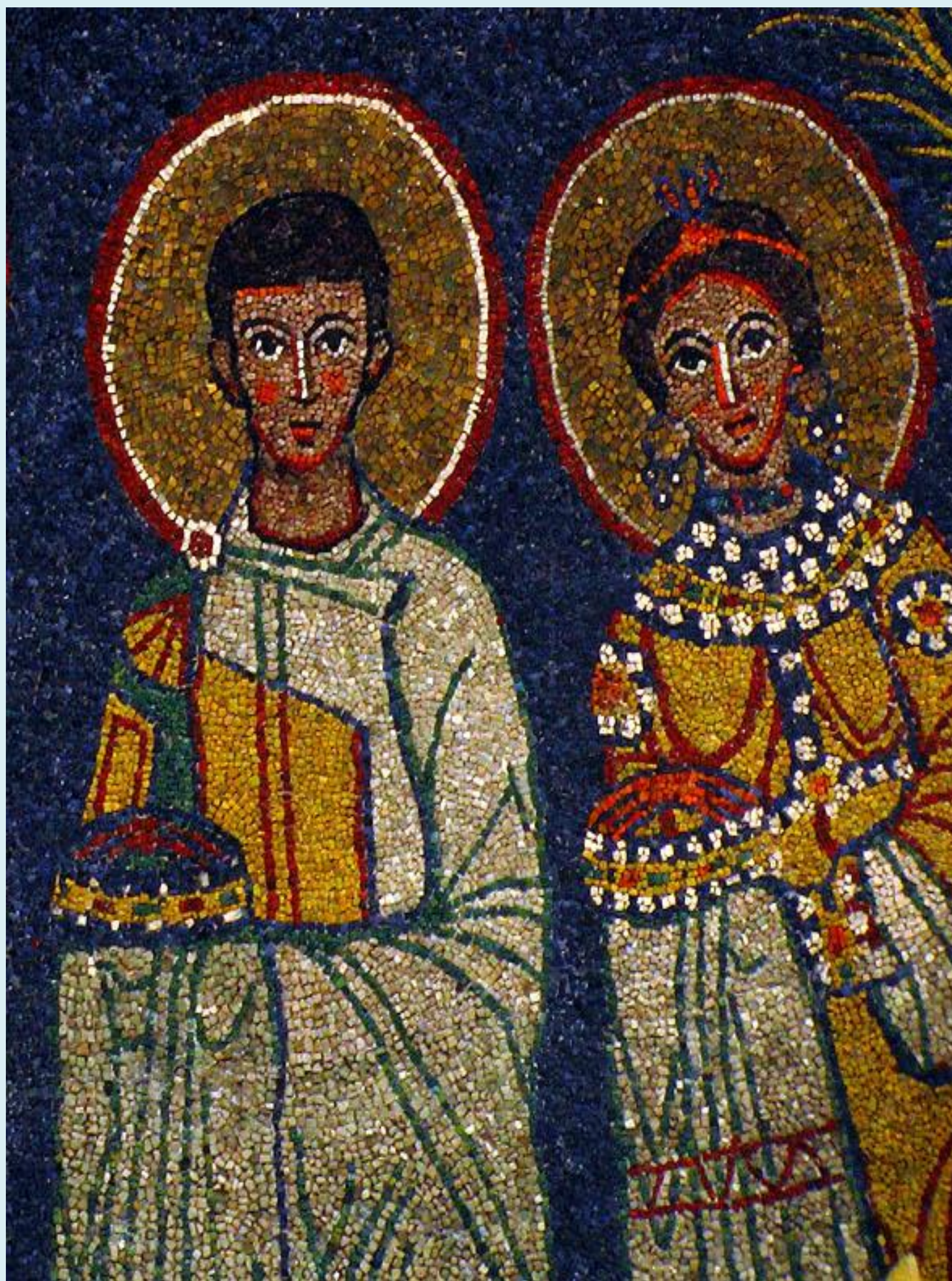
Sedelna, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Având pe Hristos Mire Adevărat, ai urât dragostea mirelui celui pământesc şi l-ai adus şi pe el la Dumnezeu, prin credinţă pătimind tare împreună cu tine, Sfân-tă muceniţă Cecilia şi luând cununa biruinţei, adu-ţi aminte de noi împreună cu el.

Sedelna Praznicului Intrării în Biserică a Maicii Domnului, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălu-cirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Roada drepţilor, a Sfinţilor Ioachim şi Ana, este adusă lui Dumnezeu în Tem-plul cel Sfânt, cu trupul Pruncă fiind, hrănitoarea Vieţii noastre, pe care a binecuvântat-o sfinţitul Zaharia, pe aceasta toţi pământenii cu frică, întru credinţă, să o fericim.

Sinaxar - Sfânta mare muceniţă Cecilia

Mozaic de secol IX din Biserica Santa Cecilia în Trastevere, Roma, de pe locul martiriului

Sfânta mare muceniţă Cecilia a trăit la Roma (la începutul secolului al III-lea), trăgându-se dintr-o familie de neam bun, însă păgân. Sfânta avea mare credinţă în Dumnezeul cel Adevărat şi era foarte milostivă. Înseta după desfătarea cea veşnică a Mirelui Ceresc, trăind feciorelnic întru nădejdea Venirii Lui. Atunci când părinţii ei au căsătorit-o cu sila cu păgânul Valerian, aceasta i-a dezvăluit soţului ei o taină:

un sfânt înger îi păzea fecioria, iar dacă s-ar curăţa prin Botez, ar putea să-l vadă negreşit.

Valerian a primit şi s-a botezat în ascuns, de teama prigoanei, de către episcopul Romei, Urban. Întorcându-se în căminul conjugal, a găsit-o pe Cecilia rugându-se alături de un sfânt şi luminos înger, care i-a şi încununat cu cunună de slavă, îndemnându-i să trăiască întru feciorie şi bucurie. Valerian, transformat de „schimbarea cea bună", i-a cerut îngerului să-i fie dăruită şi fratelui său, Tiburtius, luminarea, lucru care s-a şi întâmplat nu după multă vreme. Tiburtius s-a lepădat de viaţa sa anterioară şi s-a luminat, ajungând la o astfel de virtute încât s-a învrednicit să vorbească zilnic cu Sfinţi Îngeri!

Cei trei sfinţi, [trăind într-o vreme de persecuţie] aveau grijă de a-i îngropa pe martirii creştini, lucru pentru care cei doi fraţi, Valerian şi Tiburtius, au fost denunţaţi prefectului oraşului, arestaţi şi condamnaţi la moarte prin tăierea capului.

Călăul Maximus a văzut, în momentul uciderii celor doi fraţi, cum Sfinţi Îngeri luminoşi luau sufletele martirilor şi le duceau cu slavă către ceruri, drept pentru care a mărturisit şi el credinţa în Hristos, fiind martirizat pe loc şi bucurându-se de aceeaşi slavă cu mucenicii, slavă pe care o văzuse şi la care râvnise.

Rămasă singură şi văduvă, Sfânta Cecilia a continuat să îngroape mucenici, să facă milostenii săracilor şi să răspândească cuvântul lui Dumnezeu. Curând, a fost şi ea arestată şi chinuită îngrozitor. Bărbăţia, tăria şi minunile făcute în timpul martiriului ei au avut ca rezultat întoarcerea la credinţa în Hristos a patru sute de suflete. Tiranii au pus-o într-un cazan cu apă clocotită, dar pentru că a rămas nevătămată, au hotărât să i se taie capul. Călăul, se spune, a lovit-o de trei ori în gât cu sabia, fără însă să izbutească să o omoare. Sfânta, rănită, a mai trăit încă trei zile, întărindu-i pe credincioşii care-i adunau sângele din răni, sânge ce săvârşea vindecări şi minuni. Încredinţându-şi sufletul curat Domnului nostru, cu rugăciuni de mulţumire s-a mutat la El.

Cripta din Biserica Sfintei Cecilia

În locul martiriului ei s-a ridicat ulterior o biserică. S-a descoperit că Sfânta Cecilia era cinstită în catacombele Sfântului Calist. În anul 817 i-a fost găsit mormântul, iar în anul 1599, atunci când a fost deschis, sfintele ei moaşte au fost găsite întregi şi nestricate.

În textul latin al martiriului Sfintei Cecilia se menţionat că în timpul nunţii ei, atunci când afară se auzea muzică, în inima ei Sfânta psalmodia imnuri de iubire pentru Mirele cel adevărat. Ulterior, în Apus, Sfânta Cecilia a fost considerată patroana muzicienilor.

Fie ca slăviţii mucenici Cecilia, Valerian, Tiburtius şi Maximus să ne însoţească înaintea Mirelui Ceresc!